

ת"פ 21879/04/16 - מדינת ישראל נגד מגדלות - המרכז לחינוך, צוריאל שטרית, (ניתן גזר דין ביום 20.09.16).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 21879-04-16 מדינת ישראל נ' מגדלות - המרכז לחינוך (ע"ר) ואח'

בפני
כבוד השופט אורן שגב
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. מגדלות - המרכז לחינוך (ע"ר)
2. צוריאל שטרית (ניתן גזר דין ביום
20.09.16.

הנאשמים

גזר דין (ביחס לנאשמת 1)

- ביום 20.09.16 הורשעה הנאשמת 1 על פי הודאתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום - הנאשמת 1 - אי העברה של ניכוי פנסיה למי שלו מיועדים הסכומים - עבירה על סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958.
- באותו דיון הוצג ע"י הצדדים הסדר טיעון בנוגע לנאשם 2. הסדר הטיעון אושר ע"י בית הדין והנאשם הורשע על פי הודאתו ונגזר עליו קנס. אקדים ואציין, כי בסמוך לאחר מתן גזר הדין בעניינו של הנאשם 2, התיק נסגר מחמת טעות ועל כן, לא נגזר דינה של הנאשמת 1. ביום 21.06.18 הגישה המאשימה בקשה למתן גזר דין ביחס לנאשמת 1 ועל כן, התיק הובא לעיוני לצורך כעת למתן גזר דין ביחס אליה. עם הצדדים הסליחה על העיכוב שנוצר.
- בישיבת ההקראה שהתקיימה כאמור לעיל ביום 20.09.16, טען כל אחד מהצדדים לעונש. ב"כ המאשימה טען כי העבירה בה הורשעה הנאשמת על פי הודאתה, היא עבירה חמורה וזאת לנוכח מהותה, שכן מדובר בסכומים ששייכים לעובד ואשר נוכו משכרם מבלי שהועברו למעשה ליעדם - קרן הפנסיה. ב"כ המאשימה הטעים, כי חומרה מיוחדת נודעת לעבירה זו בשלם לב לכך שהסכומים שנוכו ולא הועברו ליעדם, מיועדים להבטיח את זכויותיהם הסוציאליות של העובדים, לרבות במקרה של תאונה, פגיעה וכן להבטיח את זכויותיהם הפנסיוניות. עוד הוסיף, כי מדובר ב-58 יחידות עבירה נפרדות על פני תקופה ממושכת של כשנתיים ימים והקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה עומד על 1,130,000 ₪. מאידך, טען, כי יש לשקול לקולא את העובדה כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וכי מדובר בעמותה ללא כוונת רווח אשר פעלה למטרות ציבוריות ראויות בתחום החינוך; מצבה הכלכלי קשה והיא נאלצה להפסיק את פעילותה עקב כך, וגם זו סיבה להקל בעונשה.
- על רקע האמור, טען ב"כ המאשימה, כי מתחם הענישה הוא בגובה שבין 10-20 אחוז מהקנס המקסימלי, וכי יש

להטיל במקרה הנוכחי קנס משמעותי על הנאשמת 1. לסיום הוסיף, כי המחדלים, כאמור בכתב האישום, הוסרו באופן שהכסף הועבר ליעדו.

5. ב"כ הנאשמת 1 טען, כי הנאשמת 1 סיימה את פעילותה לאור מצבה הכלכלי. אומנם היא נאשמת ב-58 יחידות עבירה נפרדים, אולם המדובר בהפרשות עבור 8 עובדים בלבד, כאשר הפרשות אלו, ככל שלא הופרשו לגבי כל עובד ועובד, לא הופרשו 5 חודשים ברצף, ולכן יש לראות בעבירות כיוצרות 8 עבירות יחידה נפרדות ולא 58 יחידות עבירה.

6. עוד הוסיף, כי הנאשמת פעלה כעמותה לטובת הציבור - בית ספר לבנות. לא היו לה תקציבים או הכנסות משלה; כל הכספים המגיעים אליה הם ממשרד החינוך והמוסדות הרלוונטיים; היא פעלה לאורך כל השנים כדי לשלם ולהחזיר סכומים אשר היתה חייבת.

7. עוד טען, כי במועד תחילת החקירה כבר שולמו כל הכספים המיוחסים לכתב התביעה, וכך, במועד בו נחקרה ונבדקו הטענות כנגדה, היא כבר תיקנה, במאמצים רבים, את כל העבירות ושילמה את מלוא התשלומים לכל העובדים ודאגה להשלים חוסרים ככל שהיו.

8. ביחס למתחם הענישה הראוי, טען, כי קביעת סכומים במתחם שהציעה המדינה, היינו, מיליוני שקלים, יהווה ענישה בלתי ראויה, שאין בה התחשבות בכלל השיקולים שהוצגו על ידו. הסניגור הטעים, כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, מיהרה להגיע להסדר ובכך, חסכה זמן שיפוטי יקר. לאור האמור לעיל, ביקש כי הקנס שיוטל עליה ייקבע בתוך מתחם שלא יעלה על 100,000 ₪.

דין והכרעה

9. לא ניתן להפריז בחשיבות הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ע"י הנאשמת 1. מדובר על סכומי כסף שנועדו להבטיח את זכויותיהם הסוציאליות והפנסיוניות של העובדים, אשר נוכו ממשכורותיהם ולא הועברו ליעדם. העבירה משולה לשליחת יד ע"י המעסיק לכיסו של העובד, תוך פגיעה ממשית בו ובזכויותיו האלמנטריות ביותר.

10. על החומרה היתרה שהמחוקק ייחס לעבירה זו, ניתן ללמוד מהקנס הכבד מאוד שקבע לצדה - 1,130,000 ₪, ואידך זיל גמור.

11. בדב"ע 3-237/97 **עזרא שמואלי ואח' נ' מדינת ישראל נ' רשות השידור** (28.8.01), נפסק כי:

"חוקי המגן קובעים זכויות סוציאליות מינימליות לעובדים. החברה האנושית סבורה שזכויות מינימליות אלו הן כוח חיוני לעובדים שאין לאפשר לוותר עליו. יש להגן על העובדים. זהו הנימוק העיקרי לקוגנטיות של חוקי המגן. נימוק נוסף הוא המודעות של משפט העבודה לעמדת המיקוח החלשה של העובד. גישה זו מצאה לה ביסוס במשך כמה עשרות השנים לקיומו של משפט העבודה בישראל. בית הדין לא סטה מגישה זו במשך תקופה ממושכת וטוב שכך. יש חשיבות לכך שהמערכת המשפטית עמדה על נוקשות זו בתחילת דרכו של משפט העבודה. היה חשוב לבסס עקרונות אלו. כיום ההלכה מבוססת. ההגנה המוחלטת על זכויותיו המינימליות של העובד היא עובדה קיימת".

12. ובע"ע (ארצי) 248/07 **מדינת ישראל, נציבות שרות המדינה נ' תמי עדרבי**, (25.11.07), שם נפסק, כי:

"זכויות מכח חקיקת המגן הינן בבחינת יסוד מכונן ביחסי עבודה, ויש להקפיד בשמירתן ובהרחבת תחולתן על כלל ציבור העובדים".

13. לאור האמור לעיל, סבורני כי מתחמי הענישה שנתבקשו ע"י המאשימה בתיק זה, סבירים, ראויים ועולים בקנה אחד עם מתחמי ענישה שנקבעו בתיקים אחרים, בהם נדונה עבירה על החוק (ר' ת"פ 30587-04-14 **מדינת ישראל נ' ש.ש.ח. אירועים בע"מ** (1.11.15), בת"פ (ב"ש) 7957-08-11 **מדינת ישראל נ' איל גרשון קדמון** (21.06.2015) ובת"פ (י-ם) 35406-10-12 **מדינת ישראל נ' סימפרק בע"מ** (25.02.2016), ת"פ (ת"א) 51356-11-11 **מדינת ישראל נ' עצמון אבטחה - משמרות החופים בע"מ** (6.6.15), ת"פ (י-ם) 23003-08-11 **מדינת ישראל נ' יוסף חי נסים** (26.11.14) ושם (ח'י) 33081-06-12 **מדינת ישראל נ' מ.נ. כיד המלך בע"מ ואח'** (15.03.2016), ת"פ (ת"א) 11423-06-13 **מדינת ישראל נ' משה סידי**).

14. לאור האמור לעיל, סבורני, כי ביחס לנאשמת 1, מתחם הענישה הראוי הוא כפי שהציעה המאשימה, היינו, 10% עד 20% מהקנס המקסימלי.

15. ביחס לעונש הראוי בתוך מתחם הענישה הנ"ל, סבורני כי קיימות נסיבות לקולא, והן: הודאת הנאשמת ונטילת אחריות בהזדמנות הראשונה; העובדה שהמחדל תוקן וההפרשות שנוכו מהעובדים הגיעו ליעדן; הודאת הנאשמת חסכה זמן שיפוטי יקר; העובדה שהנאשמת עסקה בפעילות חינוכית לטובת הציבור ולבסוף, העובדה שהנאשמת חדלה מלפעול לאור צוק העיתים הכלכלי אליו נקלעה.

16. בנוגע למספר יחידות העבירה, מקובלת עלי גישת הנאשמת, לפיה לענין העונש הספציפי, יש לראותה כמי שביצעה, הלכה למעשה, 8 יחידות עבירה, היינו, יחידת עבירה אחת ביחס לכל אחד מ- 8 העובדים.

17. הגעתי למסקנה זו מן הטעם שמתקיים קשר הדוק בין כל העבירות המיוחסות לכל אחד מהעובדים, במובן זה שמדובר בנסיבות שבהן העבירות הן "חלק מאותה תכנית עבריינית" (ראו: ע"פ 25307-12-15 **מרדכי שחם נ' מדינת ישראל**, (ניתן 04.09.17)).

18. סיכומי של דבר - אני משית על הנאשמת קנס בסך ₪ 113,000 (10% מהקנס המקסימלי) במכפלת מספר העובדים - 8, וסה"כ 904,000 ₪.

19. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.

20. הנאשמת תפנה, באמצעות בא כוחה, למזכירות בית הדין על מנת לקבל את שובר התשלום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.